

ΕΤΟΣ 63ον

27 Δεκεμβρίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 52 (3265)

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἡ σημερινή ἀποστολική περικοπή, τελευταία τοῦ φθίνοντος ἔτους, δέν ἀνήκει στή σειρά τῶν κατά Κυριακὴν ἀναγινωσκομένων, ἀλλὰ παρατίθεται ἐξ αἰτίας τῆς σημερινῆς ἑορτῆς τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Πρωτομάρτυρος καί Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου. Ἀποτελεῖται δέ ἀπό περιγραφή τῆς προσωπικότητας τοῦ Στεφάνου, ἀπόσπασμα τῆς ἀπολογίας του ἐνώπιον τοῦ ἰουδαϊκοῦ συνεδρίου καί παράθεση τοῦ μαρτυρικοῦ διά λιθοβολισμοῦ τέλους του. Χαρακτηριστικό τοῦ ἀποσπάσματος εἶναι ὁ ἰδιαίτερος σεβασμὸς πρὸς τὸν Στέφανο, ὁ ὁποῖος ὑπερτερεῖ ἄλλων περιπτώσεων περιγραφῆς μαρτυρικοῦ τέλους, ὅπως π.χ. στό μάρτυριο τοῦ Ἰακώβου.

Ὁ λόγος γι' αὐτὸ δίνεται ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχή, ὅποτε ὁ Στέφανος περιγράφεται ὡς ἄνδρας «πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως», δηλαδή ὄχι μόνον ὄλιος φλόγα ἀπὸ τῆς δυνατῆς του πίστης, ἀλλὰ καὶ δυνατὸς στὸν λόγο, μὲ χάρισμα εὐγλωττίας τέτοιο πού σαγήνευε τὸν λαὸ καὶ ἐπειθε γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς πίστεως! Γι' αὐτὸ καὶ μὲ τὸν Στέφανο τὸ χριστιανικὸ κήρυγμα βγήκε ἀπὸ τὸν περίβολο τοῦ Ναοῦ, ὅπου κυρίως δροῦσε ὁ Πέτρος, διέτρεξε τοὺς δρόμους τῶν Ἱεροσολύμων, μπῆκε σὲ ὄλες τίς Συναγωγές καὶ ἔφερε συγκλονισμό μεγάλη. Γιατί γιὰ πρώτη φορά χριστιανὸς κήρυκας δέν περιορίσθηκε σὲ αὐτὸ πού ἀπεδείκνυε ὁ Πέτρος, τὸν Χριστὸ ὡς Μεσσία, ἀλλὰ προχώρησε στὴν ἀπόδειξη τοῦ προσωρινοῦ καὶ ὄχι αἰώνιου χαρακτήρα τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, προετοιμάζοντας τὸ ἔδαφος γι' αὐτὸ πού θὰ ἔκανε ἀργότερα ὁ Παῦλος, νὰ θεωρήσει δηλαδή παρωχημένο τὸν Νόμο, νὰ θεωρήσει αὐτονόητο τὸ δικαίωμα τῶν εἰδωλοφιλῶν νὰ μεταστρέφονται χωρὶς ὄρους στὴν ἀληθινὴ πίστη καὶ νὰ κατοχυρώσει τὴν ἀποδοχή τους ὡς ἰσοτίμων μὲ τοὺς ἐξ ἰουδαίων χριστιανούς μελῶν τῆς Ἐκκλησίας!

«Τῆ σοφία καὶ τῷ πνεύματι»

Ἐνα ἀπὸ τὰ κύρια χαρακτηριστικά τοῦ Στεφάνου ἦταν ὅτι σὲ αὐτὸν ἔβρισκε τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἡ ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου ὅτι «δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν,

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60)

Ὁμιλία Στεφάνου καὶ θανάτωσὶ του

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, Στέφανος δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστηναί τῃ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν Θεόν· συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ νόμου· ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου. Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει, ὁ δὲ ἔφη· ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρᾶν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δεῖξω. Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν Χαρρᾶν· ἀκεῖθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετώκησεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός. Σολομῶν δὲ ᾠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. Ἄλλ' οὐχ ὁ ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει· ὁ οὐρανὸς μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει Κύριος, ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα; Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς αἰεὶ τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; Καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγειλαντας περὶ τῆς ἐλευσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδοταὶ καὶ φονεῖς γεγένησθε· οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρόιοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρουχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδε δόξαν Θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν· ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεφωγμένους καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ Θεοῦ. Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ ὤρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνευμά μου. Θεὸς δὲ τὰ γόνατα ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

ἢ οὐ δυνήσονται ἀντεπιεῖν οὐδέ ἀντιστηναί πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν» (Λουκ. 21, 15). Δέν μπορούσαν νά ἀντισταθοῦν στή σοφία καί τό πνευματικό χάρισμα, μέ τόν φωτισμό τοῦ ὁποίου μιλοῦσε ὁ Στέφανος!

Σοφία! ~ Οχι έγκεφαλική γνώση καί νομοιαρχική υπεροπτική προσέγγιση, ἀλλήλῃ οὐσιαστική γνώση τῶν θείων ἀληθειῶν καί μυστηρίων, ὥστε νά πείθει μέ τά πλεγόμενά του καί νά καθιστᾷ πανθομολογούμενα ὅσα ὑποστήριξε, ἀκόμη κι ἂν δέν ἄρρασαν.

Πνεῦμα! ~ Οχι ἀνθρώπινη δύναμη καί ναρκισσικός αὐτοθαυμασμός, ἀλλήλῃ φωτισμός ἀπό Θεοῦ. Οἱ ἀντίπαλοι τοῦ Στεφάνου κατανοοῦσαν ὅτι εἶχε Πνεῦμα Θεοῦ κι ὅτι αὐτό μιλοῦσε μέσω τοῦ Στεφάνου, ἀσχέτως ἂν τό πείσμα τους τοὺς ὑπέβαλε νά ἐμμένουν στήν ἄρνηση καί νά καθίστανται μάταια θεομάχοι.

Αὐτά εἶναι τά χαρακτηριστικά τοῦ ἀληθινοῦ ἱεροκήρυκα, ὁ ὁποῖος ἐξ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ διδάσκει ἀπληνῶς τόν λαό του! Δέν βασίζεται μόνο σέ προσωπικές γνώσεις καί ἱκανότητες. Ἐπιδιώκει νά καταστεῖ δοχεῖο τῆς θείας Χάριτος, ὥστε νά διδάσκει ἀπό τό περισσεύμα ἀγιασμένης καρδιάς τῆ σοφία τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Θυσία

Ποιά τά ἀποτελέσματα τοῦ λόγου τοῦ Στεφάνου; Ποιά τά ἀποτελέσματα τῆς πεποιθήσεως ὅτι μέσω αὐτοῦ ὄντως μιλοῦσε ὁ Θεός; Ποιά τά ἀποτελέσματα τῆς παρατιθέμενης στό σημερινό ἀνάγνωσμα ἀπολογία του μπροστά στό συνέδριο τῶν ἰουδαίων; Ἡ ἀνάδειξη τῆς μισαλληδοξίας τοῦ κάθε εἴδους φανατισμοῦ! Αὐτοί πού τόν ἀκοῦν, ἀντί καλοπροαίρετα νά πειθοῦν ἀποδεχόμενοι τό κήρυγμα τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, προσβάλλονται ἐπειδή θίγονται οἱ ἰδιότητεῖς καί οἱ σκοπιμότητες πού ἐπιμελῶς ὑπηρετοῦσαν. Γι' αὐτό καί κατά τήν περιγραφή τοῦ κειμένου «συνέσχον τά ὦτα», βούλωσαν τά αὐτιά τους καί ὄρμησαν ἐναντίον τοῦ Στεφάνου. Αὕτη εἶναι ἡ διαρκῆς πάλη τῆς ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ πρὸς τό σκοτάδι τοῦ αἰῶνος τούτου. Καί μπορεῖ ἡ κατάληξη νά φαίνεται τραγική γιά τοὺς θιασῶτες τῆς θείας ἀλήθειας, στήν πραγματικότητα ὅμως, εἶναι ἀπελπιστική γιά τοὺς ἐχθρούς τῆς πίστεως. Καί τοῦτο διότι ἐκεῖνος πού χάνει δέν εἶναι ὅποιος πεθαίνοντας ζεῖ τήν ἀλήθεια καί βιώνει τήν αἰωνιότητα, ἀλλήλῃ ἐκεῖνος πού ἀπορρίπτει τήν εὐκαιρία σωτηρίας πού τοῦ προσφέρεται ἀπονεκρώνοντας νοῦ, καρδιά, ψυχή...

Τό πλεόν θαυμαστό στήν περίπτωση τοῦ Στεφάνου, δέν εἶναι οὔτε ἡ δύναμη τοῦ λόγου του, οὔτε τό θεῖο ὄραμα πού βλέπει καθώς δικάζεται, οὔτε ἡ ἀντοχή του στό μαρτυρικό τέλος. Τό θαυμαστότερο ὄλων εἶναι ἡ προσευχή πού ἀπευθύνει ζητῶντας τῆ συγγνώμη τοῦ Θεοῦ γιά τοὺς διώκτες του. Συγκλονισμένος ἀπό τό παράδειγμα αὐτό, ὁ ἱερός Αὐγουστίνος θά ἀναφωνήσῃ λίγους αἰῶνες μετὰ: «Ἐάν ὁ Στέφανος δέν ἐδέετο, ἡ Ἐκκλησία δέν θά εἶχε τόν Παῦλο»! Τῆ στιγμή πού οἱ διώκτες τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος νόμιζαν ὅτι συνέτριβαν ἕναν ἀπό τοὺς σημαντικότερους φορεῖς του, ἀσυνείδητα προετοίμαζαν τήν ἐμφάνιση ἐνός ἀλλοῦ καί μάλιστα Πρωτοκορυφαίου! Ἡ ἀναφορά στήν πα-

27 Δεκεμβρίου 2015: ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΗΝ

«Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυίδ τοῦ προφητάνακτος καί Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου».
† Στεφάνου πρωτομάρτυρος καί ἀποστόλου († 34). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ γραπτοῦ († 840).
Ἦχος: πλ. α΄ – Ἐωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. στ΄ 8 - ζ΄ 5, 47-60 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. β΄ 13-23.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 3 Ἰανουαρίου 2016, πρό τῶν Φώτων.

Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. δ΄ 5-8 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. α΄ 1-8.

ρουσία τοῦ Παύλου στό μαρτύριο τοῦ Στεφάνου γίνεται γιά νά φανεῖ πόσο κα-
τά θεία πρόνοια ὁ Παῦλος καθίσταται μάρτυς θείων γεγονότων, προσλαμβάνει
τό κήρυγμα τοῦ Στεφάνου, τό ὁποῖο ἐνεργεῖ στήν καρδιά του μετά τό δικό του
ὄραμα στόν δρόμο πρός τή Δαμασκό, καί οὐσιαστικά κατηχεῖται βιωματικά μέ
τό παράδειγμα τοῦ Στεφάνου, ἰδίως κατά τή στιγμή τῆς ὑστατης συγχωρητικῆς
προσευκῆς, ἡ ὁποία αἶρει τό ἐμπόδιο τῆς ἀμαρτίας γιά νά ἐνεργήσει ἀργότερα ὁ
φωτισμός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀδελφοί μου, στή λήξη τοῦ ἔτους τό παράδειγμα τοῦ Στεφάνου, τό ὑπό-
δειγμα ἐνός ὄντως χριστιανοῦ, μᾶς ἀναγκάζει σέ σύγκριση. Τά συμπεράσματα,
γιά τόν ἑαυτό μας!

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

Ἡ Ἀποστολική Διακονία εὔχεται σέ ὄλους τούς ἀγαπητούς ἀναγνώστες
τοῦ φυλλαδίου **ΦΩΝΗ ✠ ΚΥΡΙΩ** καλό καί ἅγιο Δωδεκαήμερο
καί εὐλογημένο παρά τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τό νέο ἔτος **2016**.

Προμηθευτεῖτε τά Ἡμερολόγια τοῦ νέου ἔτους **2016**
τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἰ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ
Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---